

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/309/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716207348
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3716207348.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej v spore žalobcu D. F., a.s. so sídlom V., U. 8, C.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou V., V. a spol., s.r.o., so sídlom V., Dr. X. N. XX, proti žalovanému L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, G. pod U., o zaplatenie 219,17 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 26. júna 2017, č. k. 6Csp/34/2016-56, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **n e m á** **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 108,92 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 30. 1. 2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 219,17 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 30.01.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že dňa 01.07.2011 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o pripojení č. R na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému 1 ks SIM karty s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, ktorej prevzatie žalovaný potvrdil podpisom. Dňa 23.08.2013 uzatvoril žalobca so žalovaným Dodatok k zmluve č. A5742925, na základe ktorého sa strany dohodli na zmene účastníckeho programu s novým programom „Panter Pro 45 eur“ a na predaji mobilného telefónu Samsung Galaxy S III grey za kúpnu cenu 136 eur, pričom v bode 1.2 Dodatku je uvedené, že účastník si je vedomý, že mobilný telefón je mu predávaný za kúpnu cenu uvedenú vyššie len z toho dôvodu, že sa zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v bode 2.3. Dodatku. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 51, § 52 ods. 1, 3, 4, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 § 491, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka; § 43 ods. 1 písm. a), § 44 ods. 1, § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách. Súd prvej inštancie uviedol, že predmetná zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca vystupoval pri ich uzatvorení v postavení dodávateľa, keďže tak konal v rámci predmetu jeho podnikateľskej činnosti. Žalovaný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, preto ide o zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú spadajú všetky ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Na základe tejto zmluvy a Dodatku k nej, ktorý strany uzatvorili dňa 23.08.2013, žalobca vypožičal žalovanému SIM kartu k účastníckemu telefónnemu číslu 0917 XXX XXX a umožnil mu využívať dohodnuté komunikačné služby v rámci zvoleného účastníckeho programu „Panter Pro 45 eur“. Žalovaný sa zaviazal za poskytnuté

služby platiť cenu podľa cenníka, pre zvolený účastnícky program a to na základe žalobcom vystavených faktúr. Zo žalobcom vystavených faktúr č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX súd prvej inštancie zistil, že dlh žalovaného za poskytnuté služby je vo výške 108,92 eur. Pretože v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný cenu poskytnutých služieb žalobcovi uhradil, súd prvej inštancie vyhodnotil v tejto časti žalobu ako dôvodnú a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 108,92 eur žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. Z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Predmetom konania bol okrem nároku žalobcu na zaplatenie ceny poskytnutých služieb aj nárok na zaplatenie sumy 110,25 eur, ktorú si žalobca uplatnil ako náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, to znamená, že táto suma podľa žalobcu predstavuje škodu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladmi vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka sú protiprávny úkon (porušenie právnej povinnosti), spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie sú splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu zo strany žalovaného. Žalobca tvrdí, že škoda mu vznikla v dôsledku porušenia povinnosti žalovaného zotrvať s ním v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti a neplatenie ceny za poskytnuté služby žalovaným riadne a včas. Pokiaľ žalobca tvrdí, že žalovaný porušil svoju povinnosť zotrvať s ním v zmluvnom vzťahu, túto skutočnosť súdu nijakým spôsobom nepreukázal. Nepreukázal teda, že by došlo k odstúpeniu od zmluvy alebo inému platnému ukončeniu zmluvy pred uplynutím doby viazanosti, pričom bolo povinnosťou žalobcu predložiť dôkaz, že došlo k ukončeniu zmluvy predčasne, pred uplynutím viazanosti, keď tvrdí, že náhradu škody si uplatňuje aj z dôvodu, že žalovaný s ním nezotrval v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby. Pokiaľ ide o samotný vznik škody, z ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo, teda ušlý zisk. Podľa žalobcu jeho škodou je rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou mobilného telefónu. Aj keby bol splnený zo strany žalovaného predpoklad protiprávneho úkonu, súd prvej inštancie bol toho názoru, že k uvedenej škode by nedošlo, pretože za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu, tento predal mobilný telefón za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu nie je následkom protiprávneho úkonu žalovaného, ale je výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplní jeho očakávanie, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože žalovaný tento mobilný telefón získal za takú kúpnu cenu, na ktorej sa dohodla s predávajúcim, t.j. so žalobcom. Z uvedeného teda vyplýva, že nie je splnený ani ďalší predpoklad pre priznanie nároku na náhradu škody a to kauzálny nexus, pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovaným v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom zmenšenia majetku žalobcu by nebol tento protiprávny úkon, ale len samotná kúpna zmluva, ktorú žalobca dobrovoľne uzatvoril so žalovaným, a na základe ktorej žalovanému predal mobilný telefón za dohodnutú kúpnu cenu. Vzhľadom na to, že žalobca v konaní nepreukázal, že boli splnené zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu, ako ani výšku uplatnenej škody, súd prvej inštancie jeho žalobu v časti o zaplatenie 110,25 eur s príslušenstvom ako nedôvodnú zamietol. Neuhradením ceny za poskytnuté služby v lehote splatnosti faktúr vystavených žalobcom sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojho peňažného dlhu voči žalobcovi, preto je povinný platiť mu za čas omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania z dlžnej sumy v zákonnej výške podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia 219,17 eur a súd jeho žalobe vyhovel čo do zaplatenia sumy 108,92 eur. Žalobca mal teda v konaní úspech 49,7 % a žalovaný 50,3 %, čo znamená, že strany mali v konaní úspech len čiastočný, a preto súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Z uvedeného dôvodu nebude súd po právoplatnosti rozhodovať ani o výške trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej zamietajúcej časti podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Domáhal sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu

vyhovie, alebo ak nebudú splnené podmienky na zmenu rozhodnutia, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v sebe neodráža zistený skutkový stav veci, považuje napadnuté rozhodnutie v rozpore s právom a so zisteným skutkovým stavom veci. Súd prvej inštancie vôbec neodôvodnil vecnú, ale ani právnu rovinnu svojej úvahy o nedostatku podmienok pre vznik škody, pričom takéto rozhodnutie súdu je nutné hodnotiť ako svojvoľné rozhodnutie, teda rozhodnutie arbitrárne. Poukázal na to, že v minulosti súdy posudzovali identické žaloby a ich rozhodnutie bolo opačné, riadne odôvodnené, v súlade so zákonom, predloženými identickými zmluvami o pripojení a dodatkov ku týmto zmluvám. Ako príklad uviedol uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/470/2015-54 z 03.03.2016. Uviedol, že súčasťou uzatvorenej zmluvy v bode 2.5 Dodatku bola aj písomná dohoda, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal pre prípad porušenia zmluvných povinností uhradiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 110,25 eur, pričom žalovaný zobral na vedomie tú zásadnú skutočnosť, že zmluvná pokuta predstavuje vo svojej vecnej podstate rozdiel medzi bežnou maloobchodnou predajnou cenou mobilného telefónu, ktorá je 430.-eur a kúpnu cenu, za akú získal žalovaný mobilný telefón v sume 136,-eur, v žalobe teda touto sankciou nazvanou spôsobenou škodou. Mal za to, že medzi účastníkmi konania sa v skutočnosti jednak neprijateľné zmluvné podmienky nenachádzajú, nakoľko v zmysle článku 1 bod 1.3 Dodatku sa účastníci tohto zmluvného vzťahu dohodli, že žalobca odpredá žalovanému mobilný telefón typ Samsung Galaxy SIII grey, pričom sa v tejto dobe jednalo o jeden z najmodernejších a najvýkonnejších mobilných telefónov, za kúpnu cenu 136,00,-EUR. V zmysle čl. II. podaného žalobného návrhu - žaloby na vydanie platobného rozkazu zo dňa 01.08.2016, sa žalobca správal ku žalovanému mimoriadne ohľaduplne, obchodne seriózne, v súlade s dobrými mravmi a tiež plne v súlade s ustanoveniami § 43 ods. 1 písm. a) Zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách a násl. a v súlade s ustanovením § 52, a § 53 Občianskeho zákonníka., a aj plne v súlade s ust § 420 ods. 1 Obč. zákonníka, teda tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti, pričom sú v plnom rozsahu splnené všetky tri podmienky pre vznik škody pre žalobcu, v súlade s podanou žalobou zo dňa 1.8.2016, a to spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním - úkonom žalovaného a jednoznačné zavinenie žalovaným. Dal do pozornosti súdu, že žalobca taktiež zohľadnil časový aspekt uloženia zmluvnej pokuty, a teda zohľadnil čas, kedy si odporca prestal plniť zmluvné povinnosti a tomu následne prispôbil aj výšku uplatňovanej zmluvnej pokuty. Žalobca má za to, že vyššie uvedenými zmenami v dodatku k zmluve odstránil všetky vady, pre ktoré súdy v minulosti vyhodnotili dohodnutú zmluvnú pokutu, ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Jednotlivé zmluvné podmienky boli individuálne dojednané. Nebolo v danej veci preukázané, že by žalobca zneužíval na trhu svoje postavenie a nútil žalovaného vybrať si mobilného operátora. Podľa názoru žalobcu tak sú v plnom rozsahu splnené tri podmienky pre vznik škody pre žalobcu, v súlade s podanou žalobou zo dňa 01.08.2016, a to spôsobenie škody, príčinnou súvislosťou medzi protiprávnym konaním, úkonom žalovaného a jednoznačné zavinenie žalovaným neplnením si zmluvnej povinnosti z platne a účinne uzatvorenej zmluvy. Súdu prvej inštancie ďalej vytykal nedostatočné odôvodnenie svojho rozhodnutia.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP /keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval verejný záujem/v spojení § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri zamietnutí zvyšku žaloby žalobcu vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

6. V prvom rade je potrebné si uvedomiť /z dôvodu, že žalobca svoje odvolanie odôvodňuje aj poukazom na dojednanie zmluvných pokút so žalovaným, ktoré sú podľa neho celkom prijateľnými zmluvnými

podmienkami, resp. ide o zmluvné podmienky individuálne dojednané/, že žalobca si v podanej žalobe uplatnil popri práve na zaplatenie fakturovanej ceny služieb poskytnutých žalovanému /a tu bolo jeho žalobe vyhovené/ aj právo na náhradu škody v sume 110,25 eur s príslušným úrokom z omeškania a nie nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú si so žalovaným dojednal v zmluvách o pripojení. Uvedený záver vychádza zo skutkového vymedzenia veci, ktoré žalobca v žalobe uviedol a nie je výsledkom právneho posúdenia uplatneného nároku súdom. Žalobca v žalobe výslovne uviedol, že tento nárok si voči žalovanému uplatňuje ako nárok na náhradu skutočnej škody, ktorá mu preukázateľne vznikla za odpredaný mobilný telefón, ktoré predal žalovanej za akciovú cenu, rozdielne od ich predajných cien, za čo sa žalovaný zaviazal, že bude používať jeho služby po dobu viazanosti a počas tejto doby bude za služby platiť, ktorý záväzok ale porušil. Uplatnenú výšku škody zdôvodnil potom rozdielom medzi predajnou cenou mobilného telefónu žalovanému a jeho akciovou cenou, za ktorú bol predaný žalovanému.

7. Takto skutkovo vymedzený nárok bolo potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka ako nárok na náhradu škodu spôsobenej porušením právnej povinnosti, tak ako to aj správne urobil súd prvej inštancie. Akékoľvek zamieňanie tohto nároku za nárok na zaplatenie dojednanej zmluvnej pokuty, ako to žalobca robí vo svojom odvolaní, je neprípustné a nezodpovedá opisaniu rozhodujúcich skutočností uplatneného nároku v žalobe žalobcu. V tomto zmysle neobstoja ani odvolacie tvrdenia žalobcu, že v minulosti súdy posudzovali identické žaloby a ich rozhodnutia bolo opačné a takéto sú aj viaceré rozhodnutia odvolacích súdov, napríklad uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/470/2015-54 z 03.03.2016. Odvolaciemu súdu nie sú známe žiadne rozhodnutia súdov prvej inštancie v obvode jeho pôsobnosti, ktorými by bolo vyhovené žalobám žalobcu o náhradu škody v obdobných prípadoch. Pokiaľ ide o rozhodnutie tunajšieho odvolacieho súdu vo veci sp. zn. 4Co/470/2015, tak v predmetnej veci si žalobca uplatňoval práve nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty dojednanej s jeho zákazníkom v zmluve o pripojení a nie nárok na náhradu škody.

8. Pokiaľ ide o samotný, žalobcom uplatňovaný nárok na náhradu škody, odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobcovi voči žalovanému takýto nárok nevznikol. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie zákonných podmienok: protiprávny úkon, škoda, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie škodcu, ktoré sa podľa § 420 Občianskeho zákonníka prezumuje. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

9. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie správne k záveru, že žalobca v danej veci nepreukázal existenciu škody, ktorej náhrady sa domáha. Žalobca vidí svoju škodu v rozdieli medzi zľavnenou kúpnu cenou, za ktorú predal žalovanému mobilný telefón a nezľavnenou kúpnu cenou, za ktorú takéto mobilné telefóny inak predával. Takýto rozdiel podľa žalobcu pravdepodobne predstavuje tzv. skutočnú škodu, ktorá nastala v jeho majetkovej sfére. Aj odvolací súd je tak ako prvoinštančný súd toho názoru, že toto za skutočnú škodu považovať nemožno. Žalobca v rámci ofenzívnej obchodnej politiky predával mobilné telefóny za cenu nižšiu ako skutočnú. Takýto cenový rozdiel však nemôže byť majetkovou ujmom žalobcu, pretože je výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Odvolací súd k tomu dodáva, že s týmto úzko súvisí aj nedostatok ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu - príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu - žalovaného a vznikom škody. Žalobcom tvrdená škoda, uvedený rozdiel v cenách mobilných telefónov, celkom zjavne nie je dôsledkom protiprávneho konania žalovaného /v tom zmysle, že porušil zmluvné záväzky zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dojednanú dobu viazanosti a platiť riadne a včas cenu poskytnutých služieb/ ale je dôsledkom dojednaní takejto zľavenej kúpnej ceny v dodatku k zmluve o pripojení. O nedostatku príčinnej súvislosti svedčí aj to, že vznik tvrdenej škody predchádza porušeniu právnej povinnosti zo strany žalovaného, teda tvrdená škoda vznikla žalobcovi ešte skôr ako žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, ktoré porušenie malo vznik škody spôsobiť.

10. Na základe uvedených záverov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

12. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).